

סבתא

אני עומדת מולך ולא ממש מאמינה ומבינה איך בכזאת פתאומיות הכל נגמר. . . .

אומרים שבחיים צריך הרבה מזל. אין לי ספק שגם למות צריך הרבה מזל ולך היה הרבה מזל, בדרך בה נפרדת מכולם בצורה כ"כ מפתיעה וכ"כ מהירה. זו הדרך גם בה תמיד רצית לסיים הכל בלי להיות נטל על אף אחד, שהכל ייגמר כבר וזהו.

במיוחד קשה לי בשביל אמא שלי שבאמת נרתמה לעזרתך מאז נפילתך והחליטה לטפל בך בעזרת המים, ואכן ראיתי איך היא התמסרה אלייך ואת אליה. בהחלט חוויה יפה ונעימה לראות את אימי וסבתי עובדות יחד.

כמו כל דבר טוב שמגיע לסיומו גם כאן כנראה הוחלט מלמעלה שהגיע הסוף. באגדות תמיד אומרים סוף טוב הכל טוב, רק שבמקרה הזה הסוף לא טוב וקשה לומר שהכל טוב. עכשיו הגיע זמן אמת איך להמשיך שהסוף הוא כזה? לשאלה הזו אין בדיוק איזו נוסחה או תשובה שאפשר להמציא כאן. יום יום שעה שעה כולנו נתמודד

עם זה שהלכת לעולמך והשארת מאחוריך בית גינה ילדים והמון נכדים שיזכרו אותך לעד. . . .

עכשיו אני יודעת שאת נחה לך עם סבא שכ"כ אהבת שולחים לך וגם

לסבא נשיקות רבות.

באהבה, אדווה וכל הנכדים.